

Într-o zi, trecu pe la el
o familie de iepurași.

Tocmai își făcuseră căsuța
puțin mai departe, în pădure.

Cu un zâmbet prietenos, unul
dintre ei merse către Iepurilă și-i spuse:

— Salut, vecine!

Ai câteva ridichi în plus?

Noi tocmai ce-am ajuns,

iar cămara noastră este goală.

Iepurilă se încruntă la iepuraș.

— Întoarce-te, iepuraș, și caută-n altă parte.

Aceasta este grădina MEA
și NU-MI PLACE să împart cu nimeni.

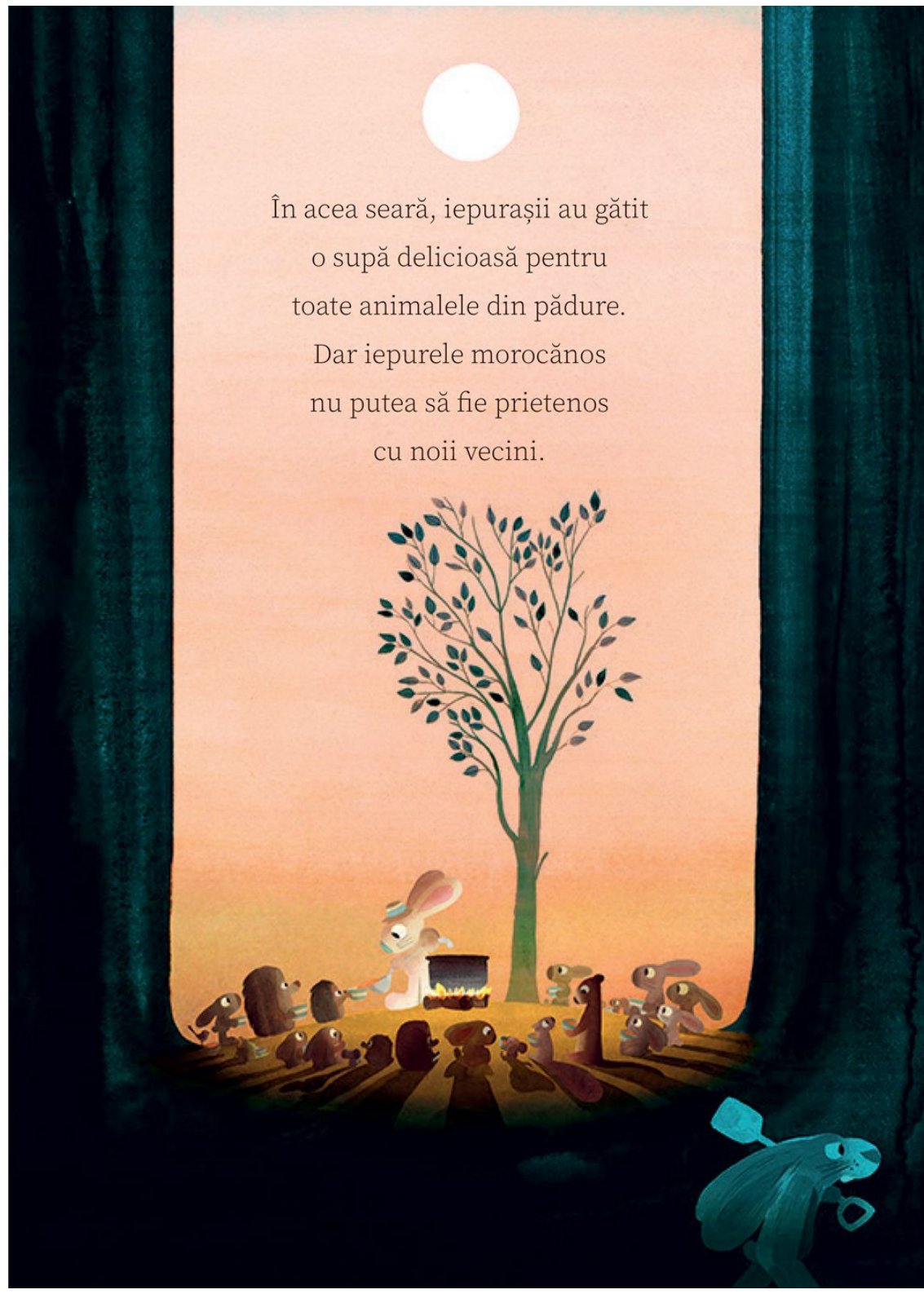
Cu un mic oftat, iepurașii au plecat
mai departe în pădure.

Din fericire, celelalte
animale au fost mult
mai primitoare.

Unul câte unul,
toți i-au salutat

și, dacă au avut,
ceva de mâncare le-au
dat cu mare drag.

Așa că, în timp ce iepurașii lucrau,
Iepurilă dormea...

...iar când iepurașii adormeau
în vizuina lor, seara,
Iepurilă se trezea
și muncea până la răsărit.

Astfel, zilele și noapțile-au trecut...

...și, într-o seară, ieșind parcă
la o plimbare matinală,
Iepurilă trecu din întâmplare
pe lângă casa iepurașilor din pădure.

Cultivaseră un strat FRUMOS de morcovi.
Și, chiar dacă el prefera ridichile,

se opri să îi admire.

